

Pastirsko pismo za Korizmu 2018.

Draga braćo i sestre u katoličkoj biskupiji Stockholm!

Idući u susret Korizmi, često se pitamo što bismo trebali učiniti kako bi to vrijeme postalo vrijeme milosti i obraćenja. Napravimo dobre odluke, ali nažalost često sve iscure u pijesak. Zapravo, nije najvažnije što mi činimo nego što Bog za nas čini. Ako sačuvamo svoje srce otvorenim za Boga i Njegovu ljubav, tada već postoji pretpostavka da će korizmeno vrijeme donijeti plod u naš život. Obratiti se zapravo znači obratiti svoje srce Bogu, okrenuti svoje oče prema Njemu, otvoriti svoje uši i poslušati Njegovu riječ i izvršavati Njegove zapovijedi. Tada postaje potpuno naravno da svojim rukama činimo ono što se Bogu sviđa. Pavao nam daje dobar primjer u današnjem drugom čitanje: „**Sve činiti na slavu Božju**“ (1 Kor 10, 31). Ako Bog već toliko čini za nas, tada i mi želimo odgovoriti na Njegovu dobrotu čineći sve na Njegovu slavu. Njegova ljubav rađa našu povratnu ljubav.

Mi bismo vrlo rado obratili cijeli svijet, zaustavili svako zlo u svijetu, sve ono što se zove nasilje i grijeh. Ali to nadilazi naše mogućnosti. Ipak je vrlo važno da „gorimo“ od čežnje da Božja pravednost i mir zavlada na našoj zemlji. Na tu nakanu moramo ustrajno moliti. U ovoj maloj sredini u kojoj živimo, možemo učiniti puno više nego što sami mislimo, kako bi zavlada istina i dobrotu. Pokušavamo li ostvariti savjet svetog Pavla: „Sve činite na slavu Božju“, tada će se početi nešto i događati. Postajemo više pozorni koje riječi u svom govoru upotrebljavamo. Odbacit ćemo kletve i ogovaranje. Postat ćemo više svjesni i odgovorni kako upotrebljavamo svoje slobodno vrijeme. Ne moramo satima sjediti pred računalom nego ćemo upotrijebiti vrijeme kako bismo posjetili stare i bolene. Počinjemo gledati na naš rad kao nešto što Bogu daje čast i vodi svijet spasenju. Što više počinjemo uzimati ove riječi ozbiljno: „Činite sve na slavu Božju“, tim

će postati naš život zabavniji i veseliji. Svaki novi dan postat će dar koji nas može naučiti da proslavljamo Boga na novi način. Svako jutro dobiva sjaj i radost uskrsnog jutra. Novi i vječni život se nazire. Svaki čovjek kojeg susretnemo postaje Božja ponuda/poruka. Počinjemo gledati na našu subraću na potpuno novi način. Svako stvorenje, kao Božja slika, upućuje nas na Boga. Samo onda, ako otvorimo oči i srce, uši i ruke za Boga, otkrit ćemo potrebu da mu budemo zahvalni.

Ali kako ćemo postupati prema nasilju, zlu i grijehu? Ovu činjenicu uvijek moramo imati pred očima: Isus Krist je došao da nas i cijeli svijet oslobodi od ovoga zla. Na sebe je uzeo našu smrt i žrtvovao se na križu. On je umro da bismo mi živjeli. On nas želi spasiti od svakog zla. Ovo djelo spasenja traje posvuda i uvijek. Stalno imamo udio u milosti ovoga spasenja, ali i mi moramo također ovo prihvatiti i dozvoliti da to donese plod i u našem životu. Za vrijeme svoga života ovdje na zemlji Isus je učinio sve da oslobodi, posveti i spasi ljude. U današnjem Evanđelju vidimo kao je oslobodio gubavca od njegove bolesti. Nikome nije tako stalo kao Isusu da čovjeka oslobodi, očisti, posveti i spasi od gube grijeha. Živimo u svijetu koji je ranjen grijehom. Svi su u velikoj potrebi za Isusom kao Spasiteljem.

Nama je često lakše vidjeti grijeh na drugim ljudima nego na nama samima. Možemo pasti u napast da uvijek tražimo krivca i tako budemo zaraženi gubom otuđenja. Ali ako se uistinu dademo voditi riječima svetog Pavla: „Sve činite na slavu Božju“, tada ćemo postati i više ponizni. Tada ćemo slabosti našeg bližnjeg vidjeti vrlo umanjeno. Postajemo više okrenuti prema sebi kako bismo se susreli sa svojim grijehom i svojim slabostima. Svi smo pozvani da budemo izliječeni od grijeha gube i posvećeni Božjom milošću.

Kao kršćani imamo uvijek odgovornost za sredinu u kojoj živimo. Stvorenje nam je Bog povjerio kako bismo ga njegovali Njemu na čast. To nas obvezuje na dvoje: a) konkretna odgovornost za prirodu, ne zloupotrebjavati prirodu; b) kao i duhovni zadatak: dozvoliti Božjoj dobroti i istini prožeti naše okruženje u kojem živimo.

Korizmeno vrijeme je za sve nas prekrasna prilika da razmislimo što trebamo činiti kako bismo bili više suzdržljivi kad upotrebljavamo stvorenja. Stvorenja su za sve ljude, kako za one koji sada žive, ništa manje za siromašne, tako i za one koji će doći poslije nas. Činimo li uistinu sve na slavu Božju, onda ćemo imati i drugi odnos prema Božjim stvorenjima. Radujemo se svim znakovima Božje ljepote i mudrosti koje u stvorenjima predosjećamo i naslućujemo. Želimo s Bogom surađivati kako bismo svijet učinili boljim za sve ljude.

Korizma je ponajprije priprava za Uskrs. Uskrs govori, da, pjeva o Kristovu uskrsnuću. Srž naše kršćanske vjere jest da je Isus Krist pobijedio snagu smrti i grijeha. Želi nam otvoriti svoju vječnu slavu. Već sada je naša vjera, nada i ljubav predokus/predosjećaj ove vječne slave. Milost Uskrasa daje nam snagu kako bismo živjeli na novi i drugačiji način. Već smo sada napravili mali korak u nebo jer je glava Crkve uskrsnuo. Već sada On želi dijeliti s nama ovaj novi i vječni život koji nam je pripravo, jer smo udovi Njegova tijela. Vjera, nada i ljubav, teološke kreposti, daju nam snagu da živimo duboko sjedinjeni s Uskrslim i primimo Njegovu milost. Svakog trenutka možemo se obnoviti ovom milošću. Tada postaje naša velika radost da ugađamo Bogu preko svega što činimo i što jesmo. Postaje sasvim prirodno za nas da slijedimo Božje zapovijedi i živimo do svake riječi koja izlazi i Njegovih usta. Smijemo ostvariti Pavlov savjet nama u ovom svetom korizmenom vremenu: „Ako dakle jedete ili pijete, ili drugo što činite, sve činite na Božju slavu“ (1 Kor 10,31).

Moja molitva za sve vas i moj blagoslov svima!

Stockholm, 25. siječnja, 2018. na dan obraćenja svetog Pavla!

Kardinal Anders Arborelius OCD

Biskop Stockholma

